

בלבער כולי עלמא לא פליגי דלהבא משמע –

Concerning לבער, no one argues (all agree) that it connotes the future

OVERVIEW

The גמרא states (concerning the dispute whether to say על or 'ל') that לבער (or 'ל') certainly connotes the future tense. The issue in this תוספות is, when does the father of the baby recite the ברכה of א"א של א"א. Is it before or after the מילה?¹ Our תוספות cites two opposing viewpoints.

מכאן היה מצריך רבינו שמשון בן אברהם² לברך לפני המילה להכניסו –

From here and based on this גמרא which states that לבער is a future tense, the רשב"א would require to recite the ברכה of להכניסו before the מילה; not afterwards -

דאי לאחר המילה ישקר בברכתו דלהכניסו להבא משמע –

For if the ברכה of להכניסו would be said after the מילה, he would be lying when making this ברכה, since להכניסו connotes the future (as the גמרא states in regards to לבער [that when the verb begins with a 'ל' it is משמע להבא, future tense]) and he already performed the ברכה of להכניסו; he is not going to perform it (now) in the (immediate) future as the ברכה of להכניסו indicates.

The רשב"א offers a second reason why להכניסו is to be said before the מילה:

ועוד שצריך לברך עובר לעשייתו³ –

And furthermore it is necessary to make a ברכה before performing the מצוה.

The רשב"א offers two reasons why the ברכה of להכניסו is to be made before the מילה; 1) because since להכניסו indicates a future tense, it would be lying to say להכניסו after the fact, and 2) all עובר לעשייתן must be said ברכות המצות.

תוספות cites a dissenting opinion:

ולא נראה לרבינו תם דבפרק רבי אליעזר דמילה (שבת דף קלז,ב ושם) תניא –

- פרק ר"א דמילה in ברייתא in ר"ת does not agree, for we learnt in a

המל אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה אבי הבן אומר להכניסו –

‘The one who circumcises says the ברכה of על המילה; אקב"ו while the father of the baby says the ברכה of להכניסו -

¹ Our custom is to recite it between the מילה and the פריעה.

² Others amend this to read 'רשב"ם'.

³ The גמרא on this ע"ב states: אמר ר"י אמר שמואל כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן.

משמע⁴ לאחר המילה מקומו –

indicating that the proper place of the ברכה of להכניסו is after the מילה.

רשב"א refutes the proofs of תוספות

אף על גב דלהכניסו משמע להבא –

Even though that the word להכניסו connotes the future, so how can he say להכניסו after the מילה?!

תוספות responds:

לא קשה דלא על זאת הנעשה עכשיו מברך –

It is not difficult, for he is not making the ברכה on what is occurring presently; – ברית מילה the ברכה is not (only) for the present

אלא משבח ומודה להקדוש ברוך הוא שצונו על המילה כשתבא לידו –

But rather he is offering praise and thanks to הקב"ה that commanded us concerning the מצוה of מילה whenever the opportunity will arise.

תוספות anticipates and resolves a question. If the ברכה of להכניסו is a general thanksgiving to הקב"ה concerning מילה, then why was it instituted specifically to be said at a ברית מילה (after the ברית)? The answer is:

ותיקונו כאן לגלות ולהודיע שזו המילה נעשה לשם יוצרנו –

And they instituted that it be said here (after the מילה) to reveal and let it be known that this מילה is being performed for the sake of our creator -

ולא לשם עבודת גילולים⁵ ולא לשם מורנא⁶ ולא לשם הר גרזים⁷ –

And it is not performed for the sake of idol worship, or for the sake of the מורנא, or for the sake of Mount גרזים. This explains why the ברכה can be said after the מצוה⁸ (and why it is said by the ברית מילה even though it is a general thanksgiving [for the מצוה of

⁴ See גמרא (תוספות וכו' (as well as in other (תוספות וכו' that the proof is from the continuation of the גמרא there where it states (immediately after להכניסו אבי הבן אומר וכו' (המל אומר וכו' שב"א אבי הבן) indicating that the child was already נכנס לברית. See however תוספות הרא"ש (here) who brings the proof from שם and also an additional proof as תוספות states here. In 52 הערה (there) it is suggested that if the ברכה of the father (להכניסו) is said before the מילה it would not be proper that the מל (after he makes his ברכה) should wait for the father to make the ברכה of להכניסו. It would be more appropriate for the father to first make the ברכה of להכניסו and then the מל should make his ברכה. [See the תוספות in שבת where indeed the גירסא of the (רשב"א) is first רשב"א and then המל אבי הבן וכו' and then המל אומר.] This therefore proves that the ברכה of להכניסו is made after the מילה. Alternately if the ברכה of להכניסו is said before the מילה it would be more apropos to recite it before המל. The ברכה of להכניסו includes the giving of the child (by the father) to the מוהל, and subsequently the מל makes the ברכה of המילה (see אור החמה).

⁵ See מסכת ע"ז כו,ב וכו,א

⁶ מורנא is a worm that is found במקום המילה which (others say) can be cured (or prevented) by circumcision.

⁷ הר גרזים (שמרונים) that worshiped a dove that was found on כותים (or כותים).

⁸ The אבי הבן is not lying when he states להכניסו in the future tense, for indeed we give thanks for every מילה ברית מילה that is performed; past, present and future.

⁹. [מילה

¹⁰ continues: תוספות

ואין צריך לברך עובר לעשייתו אלא במקום שהעושה המצוה הוא מברך –

And it is not necessary to make a blessing before the performance of the מצוה only in a situation where the person who is performing the מצוה, is the one who is saying the ברכה -

אבל כשמברך אחר לא¹¹

However when another (who is not performing the מצוה) **says the ברכה it is not necessary to be** מברך עובר לעשייתן.

proves this point: תוספות

ותדע שהרי ברכת אירוסין אינו מברך אלא אחר אירוסין¹²:

And you will know that this is so, for the blessing for a betrothal is not recited until after the betrothal.

SUMMARY

The ר"ת maintains that the ברכה of להכניסו is said before the מילה, while the רשב"א maintains that it is recited after the מילה (because this ברכה is not limited to this specific מילה [alone], and עובר לעשייתן is required only when the performer of the מצוה recites the ברכה).

THINKING IT OVER

When the אבי הבן is not performing the actual מילה, who is doing the מצוה; is it the אבי הבן or the מוהל?

⁹ As תוספות just explained; it clarifies the purpose of this מילה ברית.

¹⁰ See מהרש"א who explains that תוספות is answering the second question of the רשב"א, that all ברכות are required to be said עובר לעשייתן. Granted that the ברכה of להכניסו is a general thanksgiving ברכה (and therefore others maintain that this explains why it need not be said עובר לעשייתן [however תוספות disagrees, for]), nevertheless since it was instituted to be recited only by a ברית מילה, it should be said עובר לעשייתן, not after the מצוה was performed. תוספות replies that the rule of עובר לעשייתן is limited to where the עושה המצוה is the מברך.

¹¹ The reason for this is because since the one who is making the ברכה is not performing the מצוה (as in the cases of מילה and סידור קדושין) there is the concern that perhaps after the ברכה is made (by the רב or the אבי הבן or the חתן) the participants (the מוהל [or the כלה] or the חתן) may refuse to continue, and will cause a לבטלה ברכה.

¹² This seems to have been the custom according to תוספות that the ברכת אירוסין which is אומר קדשנו וכו' וצונו על העריות (הטבעת) נתינת הקידושין. However our custom today is for the רב who is מסדר קדושין to first say טבעת קדושין and then the חתן is מקדש the כלה by giving her the ברכת אירוסין.